

уаса того. — 9. Исходяще изъ домоу ли изъ града того отрасъте
прахъ отъ ногъ вашихъ. — 10. И бѣдѣтъ послѣдняя уловѣка того
горѣша прѣвѣвшихъ. — 11. И познавъше и мѣжи мѣста того, послаша
въ всѣхъ странѣхъ тѣхъ и принѣса къ нему въса болаша. —
 12. Всѣхъ, иже слышаша словеса мои сн и творить ка, оуподобляхъ
и мѣжоу мадроу, иже създа храмниъ своиъ на камене.... стѣнде
дѣждь и приидѣ рѣкы и възвѣша вѣтри и нападе на храмниъ тѣхъ
и не паде са.... и възвѣша вѣтри и опрьша са храмниъ
тон и паде са....; и бысть разроушеніе храмниъ тонъ ф. 9.
 велие. — 13. Отърадые бѣдетъ земли содомъскыи и гоморъскыи
въ день сѣдны, иже градоу томоу. — 14. И рече имъ шѣдше:
рыцѣте днсоу томоу. — 15. Єдинъ же естеръ отъ нихъ, Каифа,
архирен сы аѣтоу томоу, рече имъ. — 16. И изде вѣсть сн
по всен земли тонъ. — 17. И повеле народоу възлещи на земли
и прнемъ седмъ тѣхъ хлѣбъ хвалѣ въздавъ прѣломн. — 18. Нерен
єдинъ съхождаше пѣтемъ тѣмъ. — 19. Вдова же бѣ въ градѣ
томъ. — 20. Бысть градъ крѣпкъ на странѣ тонъ. — 21. О дѣни
томъ и о годниъ тонъ никътоже не вѣсть. — 22. Блаженъ рабниъ,
иже господь пришедъ обращетъ вѣдѣша. — 23. Тѣгда вѣсташа
дѣвѣты въса и оукрасиша скѣтальнику своимъ. — 24. И рече да
пригласатъ ему рабѣты, имъже дастъ сѣребро, да оувѣсть,
какъ коупѣхъ сѣтъ сѣтворили. — 25. По мнозѣхъ же временехъ
приде господь рабѣ тѣхъ. — 26. Ии єдинъ же мѣжъ тѣхъ
зѣваныхъ не възкоушнѣ моимъ вѣчерю. — 27. Ане же по скрѣби
дѣни тѣхъ слыице мръкнетъ. — 28. Послѣдъ же посла сына
своего (къ дѣлательмъ)....; егда же оубо придетъ господь
 винограда, ѣто сѣтворитъ дѣлательмъ тѣмъ? — 29. На сѣдѣ
азъ приидѣ въ мирось, да не видѣшн видѣтъ и видѣшн слышн
бѣдѣтъ. — 30. Разоумѣвъ же Ісоусъ лѣбавѣствіе нхъ рече: покажите
ми образъ киносьны.... они же принѣса ему пѣназъ; Ісоусъ
же глагола имъ: ѣни єсть образосъ и написаніе? — 31. Аминъ
глаголю вамъ, не миндѣетъ родосъ, дондеже всѣхъ сн бѣдѣтъ. —
 32. Николн же тако єсть глаголаъ уловѣкъ ꙗко съ уловѣкъ;
отъвѣсташа имъ фарисѣи: нъ народосъ, иже не вѣсть закона.... —
 33. Съ єсть хлѣбъ, съиѣды съ небесе; ꙗды хлѣбѣсь, живѣ бѣдетъ
въ вѣкъ. — 34. Всѣхъ пниъ отъ воды сѣмъ въздаждѣтъ са пакы. —
 35. Отъци наши поклониша са въ горѣ сен.

Забѣлѣжка. Както отъ простото склонение на съществителнигъ останжѣ
 въ новобѣлг. языкъ само єдинъ общъ падежъ, така също и отъ сложнотѣ склонение
 се запазилъ само общъ — членуванъ падежъ, който заедно съ прѣдложитѣ надомѣста